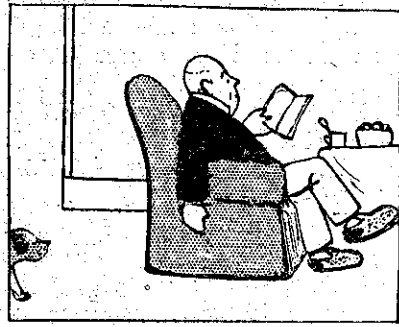
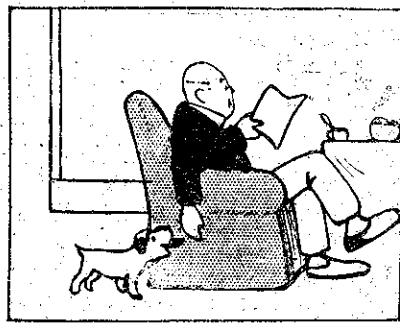

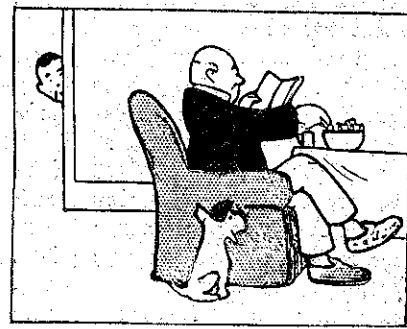
ΜΙΑ ΚΑΤΕΡΓΑΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΤΟΥ

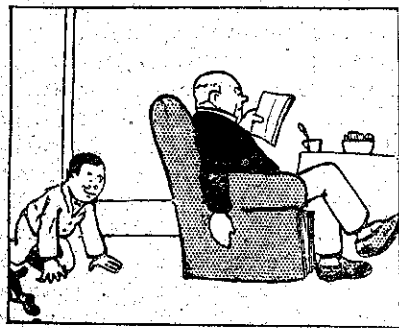
Ο Άτσος: — Άς γλύψω λιγάκι τὸ χεράκι τοῦ ἀφεντούλη μου, μήπως καὶ μοῦ δώσῃ πάλι καγέφα σβωλάκι ζαχαρούλα...

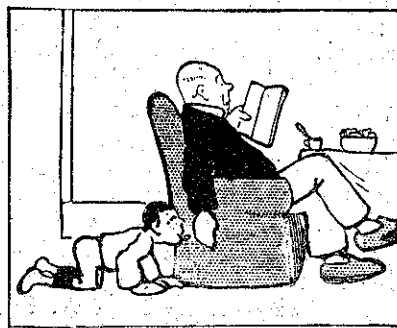
Ο κύριος Ἀγαθόπουλος: Ἐσὺ εἶσαι, σκυλάκι μου; Ἐσὺ εἶσαι, Ἀζωράκι μου, χρυσό μου; Τί θέλεις πάλι, γλυκό μου παιδί;...

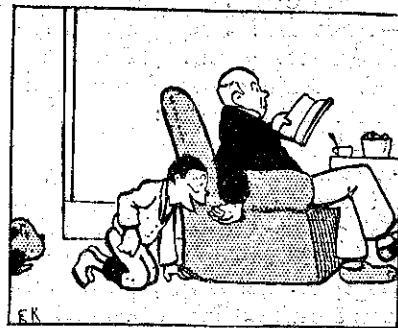
Ζαχαρούλα, ἔ;... Στάσου νὰ σοῦ δώσω ἐγώ, χρυσό μου, ἓνα σβωλάκι, νὰ τὸ τραγανίσῃς καὶ νὰ μοῦ γλυκαθῆς... Νά!

Ο Τότης: — Νά μιὰ ἰδέα! Ἄν ἕκαστος ἐγὼ τὸ ἴδιο;... Για νὰ ἰδοῦμε!

Ο κύριος Ἀγαθόπουλος: — Πάλι ἐσὺ εἶσαι, Ἀζωρ; Καὶ πάλι ζαχαρὶ θέλεις, κατερ-

γαράκο μου;... Νά, πάρε, ἀκόμη ἓνα σβωλάκι, καὶ ἄφισέ με πᾶ ἡσυρὸ νὰ διαβάσω...

Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

[Τὸ θαυμάσιον τοῦτο διήγημα, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἰδρυσάντων τῆς πρώτης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἐργάφη ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἀκαδημαίου Emile Gebhart. Ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσχάτως εἰς τὴν «Γραεσία», τὸ νέον παριαιὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον δημοσιεύει ἀποκλειστικῶς ἔργα ἀναφερόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ἔργα συγγενῶν Ἑλλήνων συγγραφέων μεταφρασμένα εἰς τὴν γαλλικὴν. Δύο ὥραται εἰκόνες, αἱ ὁποῖαι τὸ ἀναδοτεῖον, θὰ δημοσιευθῶν μετὰ τὸ τέλος τοῦ εἰς τὸ προσεχές. — Σ.τ.Δ.]

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν Ἄρειον Πάγον πολὺ συγχυσμένος. Εἶχεν ὁμιλήσῃ ἐνώπιον τῶν Ἀθηναίων ἀρχόντων περὶ τοῦ Ἄγνωστου Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶχεν ἰδῆ τὸ αἰνιγματῶδες ἔχθος χαραγμένον ἐπὶ στήλης, εἰς τὸ ἡμίφως κάποιας στοᾶς. Πολλὴν ὥραν ἐπίστευεν ὅτι ὁ λόγος τοῦ ἐγοῦτευε τοὺς ὠραίους ἐκείνους γέροντας, ἐπειδὴ τὸν ἤκουον μὲ προσοχὴν ἄλλὰ μόλις ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ περὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν, γέλωτες κατ' ἀρχὰς συγκράτημένοι, κατόπιν ψιθυρὸς ἀγανακτικῆς καὶ τέλος θόρυβος σαρκαστικῆς διέκυψαν τὸ κήρυγματοῦ. «Θὰ σὲ ἀκούσωμεν ἄλλην ἡμέραν ὅταν θὰ ἔχωμεν καιρὸν, ἐφώνησαν ἐγερόμενοι, διότι αὐτὴν τὴν ὥραν αἱ αὐλητρίδες παίζουσι ὑπὸ τοὺς πλατάνους τοῦ

Ἰλισσοῦ». — Καὶ ὁ Ἀπόστολος περιλυπὸς, ταπεινωμένος, κατήλθε πρὸς τὴν πόλιν διὰ τῆς τραχείας κλίμακος τῆς λατομημένης ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐκεῖ πλησίον τῆς Ἀκροπόλεως. Ἦτο μεσημέρι. Τὸ λευκὸν φῶς ἐπιπτε γαλήνιον ἀπὸ τοῦ αἰθρίου οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν λευκῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως, ἐπὶ τῶν μαρμαρινῶν ναῶν μετὰ τὰς χρυσοκτίνους ἀποχρώσεις καὶ ἐπὶ τῆς ληθαργούσης ἐξοχῆς. Ὁ Παῦλος ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἔξαφνα, θαμβωθείς, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν. Ἦσθάνετο τὸν ἑαυτὸν τοῦ οἰοῦν καταβεβλημένον ὑπὸ τῆς θρησκευτικῆς δόξης τῶν Ἀθηναίων. Εἰς τὸ Ἱερὸν αὐτὸ πάσης ποιήσεως καὶ πάσης σοφίας, ὁ μικρόσωμος Ἑβραῖος τῆς Ταρσοῦ ἀνεκάλυπτε μιαν ἀνθρωπότητα πολὺ προηγμένη, πολὺ υπερέφρανον, ἢ ὅποια δὲν ἤθελε διόλου νὰ ἐννοήσῃ τὸ μυστήριον τοῦ Ἐσταυρωμένου. Θὰ τὸν ἤκουον ἴσως, ἀφελῆ προφήτην ἐνὸς Θεοῦ ὀλιγώτερον τρομεροῦ ἀπὸ τὸν Σέραπιν δὲν ἔα τὸν ἐκακοποιῶν, οὔτε θὰ τὸν ἀπειδίκαν ἀπὸ τὴν εὐγενῆ πόλιν ἄλλὰ διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ Θεοῦ θά καταώθονε νὰ συγινῆσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δὲν ἐλάτρευε παρὰ τὴν ὠραιότητα καὶ οὐδέποτε θὰ ἦνοιγε τοὺς ναοὺς τοῦ εἰς ἓνα Θεὸν ταπεινῶν, αἰμάσσοντα, ἀ-

κανθοστεφανωμένον, μαστιγωμένον καὶ προσηλωμένον ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν τῷ μέσῳ δύο ληστῶν; Ὁ Παῦλος ἐβάδιζεν ἐν τῷ μέσῳ κυπαρίων μετὰ ῥοδοδάφνας, κρίνους καὶ ἀλάδας, ὅπου κομψὰ μαρμάρινα ἀγαλμάτια, θεοὶ προσφιλεῖς καὶ θεληκτικοί, ἀνεφαίνοντο μισοσκεπασμένοι ἀπὸ τὰς συστάδας τῶν ανθέων. Καθ' ὁδὸν συνήντα νέους, ἐφήβους καὶ παιδία μ' ἐλαφρὰς χλαμύδας λευκάς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπλησίαζαν καὶ τὸν ἐπολιόρκουν μετὰ ἀλλεπαλλήλους ἐρωτήσεις: Ἄρα ποῦ ἔρχεσαι; Ποῦ πηγαίνεις; Ἦ Ἱερουσαλὴμ εἶνε τόσον ὠραία πόλις ὅσον αἱ Ἀθήναι; Διατί οἱ Ἑβραῖοι δὲν λατρεύουσι οὔτε Ἀπόλλωνα οὔτε Ἄφροδίτην; Διατί ἐγκατέλειψες τὸν παλαιὸν θεὸν τῶν Ἑβραίων; Ἦτο, μὰς λέγουσι, θεὸς τρομερός; Ἄλλ' ἦτο ἀράγε ἰσχυρὸς ὡς τὸν Δία, πονηρὸς ὡς τὸν Ἑρμῆν καὶ γέροντος τὸν Κρόνον; Μήπως ἀπέθανε καὶ αὐτὸς ὅπως ὁ Χριστὸς, τοῦ ὁποίου εἶσαι ἱερεὺς; Πρὸς τί μὰς φέρεις ἓνα θεόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνεστήθη παρὰ μιαν μόνον φορὰν; Δὲν γινώριζεις ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν τὸν Ἄδωνιν, πάντοτε νέον, πάντοτε ὠραῖον ὠραιότερον ἀπὸ τοὺς ἐφήβους τοῦ Πραξιτέλους, ὁ ὁποῖος ἀποθνήσκει κατ' ἔτος καὶ κατ' ἔτος ἀναγεννᾶται, μαζὶ μετὰ τοὺς πρώτους ἀφοδέλους; Ὁ Ἀπόστολος, ζαλισμένος ὡς ὑπὸ

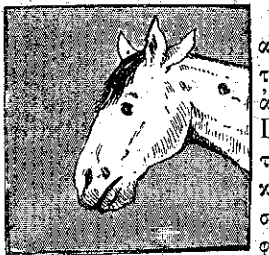
τοῦ βομβοῦ σμήγους μελισσῶν, δὲν ἀπεκρίνετο διόλου ἄλλ' εἰς κάθε βήμα ἢ ἀγωνία τοῦ ἤξανεν. Θὰ ἐπρότιμα κακῶν τραχεῖς σαρκασμοὺς ἢ ὕβρεις. Οἱ Ἀθηναῖοι ὀρισμένως διέφευγον τὸ ἀμφίβληστρον τοῦ λόγου τοῦ, διότι ἦσαν πολὺ μαλακοὶ ὥστε νὰ τολμήσῃ νὰ τοὺς ὑποτάξῃ διὰ τῆς βίας τῆς πίστεώς του. Ἐνας νεανίσκος τῷ προσέφερε γελαστὸς ἀνορθόσημη ἀπὸ ἐρυθρὰς ἀνεμώνας ἓνα νεῖον, καθημένη παρὰ τὴν ρίζαν μιᾶς συκῆς, ἐπὶ τοῦ διαζώματος μιᾶς στέρας, ἔπαυσε μὲ δύο περιστεράς, τῶν ὁποίων αἱ πτέρυγες ἦσαν ὑποκύναι. Ἐρειδίασε πρὸς τὸν ξένον διαβάτην, τερετίζουσα ἐν ἄσμα τῆς Σαφροῦς περιπαθῆς, προερχόμενον ἀπὸ τὰς ἀκτᾶς, τὰς ὁποίας βρέχει τὸ Ἴονιον πέλα-

γός. Ἐνόμισεν ὡς νὰ ἤκουσε κάποιαν φωνήν, ἢ ὅποια τῷ ἔλεγε: «Ἦ θρησκεία τοῦ κηρύττεις εἶνε πολὺ μελαγχολικὴ καὶ πολὺ ἀγνή. Ἄφισε εἰς τὴν χαρὰν τῶν αὐτὰ τὰ παιδία, ὑστερογενήθητ' ἐνὸς κόσμου, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγον δὲν θὰ γινώριζῃ πλέον χαρὰν!» Καὶ σιγὰ-σιγὰ ἀπεκρίθη: «Κύριε! ἀγαπᾷ αὐτὸν τὸν λαόν καὶ διὰ τοῦτο ἠθέλησα νὰ σοῦ δώσω τὴν ψυχὴν τοῦ!» Οἱ νεαροὶ Ἀθηναῖοι, νομίσαντες ὅτι ὁ Παῦλος εἶχε θυμωθῆ μαζὶ τῶν, ἀπεμακρύνθησαν. Διερχόμενος ἀπὸ τὸν Κολωνόν, εἶδε καθήμενον ἐπὶ τῶν βαθμίδων παλαιοῦ ναΐσκου τῶν Εὐμενίδων, ἓνα μεγαλοπρεπὴ γέροντα, ὁ ὁποῖος ἔφερε μεταξὺ τῶν μαν-

δύων πορφυροῦν καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λευκὸν ἀνάδημα. Ἦτο ὁ Χαρμίδης, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ φιλόσοφοι ἀπηγόρευσαν νὰ εἰσέρχεται εἰς τοὺς κήπους τῶν, διότι τοὺς ὠνόμαζε σοφιστὰς καὶ ἀγύρτας. Οἱ Ἀθηναῖοι ὁμῶς τὸν ἐτίμων διὰ τὴν ἀρετὴν του. Ἰδὼν τὸν Παῦλον, ὁ Χαρμίδης ἠγέρθη καὶ τείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ξένον: — Εἶσαι ὁ Ἑβραῖος, τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἡ πόλις δὲν θέλει γακούσῃ; τῷ εἶπεν. Ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος. Ἐφοίτησα εἰς ὅλας τὰς Σχολὰς, ἐσπούδασα ὅλα τὰ συστήματα καὶ βαρέθηκα πλέον τὴν ἐπιστήμην. — Ἐλθέ, ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος θὰ σοῦ δείξω τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ζωὴν. (Ἐπεται τὸ τέλος) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἄλογον μετὰ τρία αὐτιά
Τὸ ἄλογον αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ντουάζ, ἀπὸ τὴν βόρειον Γαλλίαν. Ἐχει τρία αὐτιά, πολὺ καλοσχηματισμένα, καὶ δὲν φαίνεται νὰ ὑποφέρῃ καθόλου ἀπὸ τὴν πληθῶραν αὐτῶν τῶν ἀκουστικῶν πόρων. Ἦ εἰκὼν μὲς εἶνε πιστὸν ἀντίγραφον φωτογραφίας.

πρὸς τὰριστοτέρῃ τῆς εἰκόνος, ἐτέθη διὰ νὰ γίνῃ ἡ σύγκρισις μεταξὺ αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶνε κοινῶν μεγέθους, καὶ τῶν ἄλλων δύο, τὰ ὅποια εἶνε υπερφυσικά.

Περίεργος κορμὸς δένδρου
Τὸ δένδρον αὐτὸ εὐρίσκειται εἰς τὸ δάσος τοῦ κ. Τάλμπο, κτηματίου τῶν περιχώρων τοῦ Ἐννελδ. Ὅπως βλέπετε εἰς τὴν εἰκὼνα, ὁ κορμὸς τοῦ σχηματίζει ἀρκετὰ καθαρὰ τὴν κατατομὴν ἐνὸς ἀνθρωπίνου προσώπου.

Τὰ ἄκρα συναντῶνται
Ἰδοὺ τρία ἀγγλάδια τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ καθὼς καὶ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τῆς εἰκόνος, εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κλώνου, ἔχουν δὲ πολὺ διαφορετικὸν σχῆμα καὶ πολὺ παράδοξον καὶ τὰ δύο: Τὸ ἐν πεπλατυσμένον, τὸ ἄλλο ὑπέρμακρον. Τὸ τρίτον ἀγγλάδι, τὸ

Νὰ συναρμολογηθῶν τὰ ὀκτὼ αὐτὰ μαύρα κομμάτια ἐπάνω εἰς ἓν λευκὸν τετράγωνον, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, λευκὴ, μιὰ κωμικὴ μορφή. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ στείλετε τὴν λύσιν δημοσιεύεται ἀπλῶς χάριν διασκεδάσεως.

Ὁ Δρομεὺς
Ἰδοὺ ὁ δρομεὺς, ὁ ὁποῖος σχηματίζεται ἐὰν κολληθῶν καταλλήλως τὰ λευκὰ τεμάχια τοῦ Παιγνίου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 520ν φυλλάδιον.

Ἡ λύσις
τοῦ Προβλήματος τοῦ 1ου φύλλου θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές, διότι ἐχάθη τὸ κλειστὸ ὁποῖον εἶχαμεν ἐτοιμασθῆ, καὶ τώρα πρέπει νὰ γίνῃ ἄλλο.

Σελις ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ Συνδρομη τοῦ Κεφ Β

ΑΗΔΟΝΙ

Αηδόνι μου γλυκόλαλο, τραγουδιστή του... Τί έχεις, πουλί μου, και πονείς και θλίβεις...

— "Αν είνε μοναχά γι' αυτό, όποδ πονείς... Αηδόνι μου γλυκόφωνο, μικρὸ ψάλτη τοῦ Μάη...

ΦΘΟΝΟΣ

Μία ώραία πεταλούδα ζούσε σ' ένα κήπο γεμάτο λουλούδια... Όλα τ' άνθη ανατριχίλασαν άμα τὰ έπλησίασε...

τούσε ξένοιαστη, τής έρριξε τὸ φαρμάκι του... "Η πεταλούδα πέταξε λίγο ακόμη άπηλιομένα... Όλα τήν κλάψανε πολύ, μ' αυτό δέν ώφελοῦσε τίποτα...

Ποιδς έχει δόση τη ζωή... Ποιδς είναι ό Πλάστης του παντός... Ποιδς δίνει άέρα στὸ ψαράκι... Ποιδς είναι ό Πλάστης του παντός...

Ποιδς εις τὸν "Ηλιο λάμπει δίνει... Ποιδς τ' όρφανὸ με ζέστα ντύνει... Ποιδς εις ό Πλάστης του παντός...

Ο ΝΕΑΡΟΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ

Ό Αββάς Gassendi από τής παιδικής του ηλικίας εδαικνεν ότι θα καταστή ήμέραν τινά ένδοξος άστρονόμος... Ό Αββάς Gassendi έλεγε τού-

ναντίον, ότι ή μὲν σελήνη δέν έκινείτο ποσώς αισθητῶς, άλλ' ότι τὰ νύφη έκινούντο μετά τής μεγάλης έκείνης ταχύτητος... Οί λόγοι του Gassendi δέν έπεισαν ποσώς τὰ παιδία... Είμαι Ζακυνθία

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η Γλυκία Έλλης παραπονείται ότι με τὸ συνάχι ύπυφέρει πολύ από τη μάτη της... Ένα ταξιδάκι ως την Ρωσίαν τὸν χειμώνα, επιστρέφεις χωρίς μάτη και έτσι ήσυχαίσεις...

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ",

["Η επιστολή, την όποίαν δημοσιεύα κατωτέρω, δέν είνε μόνον καλογραμμένη, άλλ' είμπορεί και νά παραδειγματίσει πολλούς... Ο γράφων, ό όποιός ήτο επί εν έτος άγοραστής, γίνεται τώρα συνδρομητής και ξεσπαθώνει...

α' Αγαπητή μου Διάπλασις, «Τέλος πάντων κατορθώων σήμερα νά πραγματοποιήσω τὸ όνειρόν μου... όνειρόν ένός ολοκληρώω έτους... Αποφεύγω όμως, διά νά μή σέ κουράσω ματαίως, νά σοῦ σπορήσω τήν ιστορίαν τής γνωριμίας μας...

Είς τζέντλεμαν "Αγγλός περιεπάτει μίαν ήμέραν επί του κρητικὸόματος του Σηκουάνα, ότε αίφνης τὰ ύποδήματά του, τελείως καθαρά, έλερωθήσαν υπό τινος παραινυχόντος σκύλου... Είμαι Ζακυνθία

Ερωτήσας τότε, έπληροφορήθη ότι ό σκύλος του άνηκε και ότι τόν ειχεν άσκήση, εις αυτό τὸ γύμνασμα διά νά του προμηθεύη πελάτας... Είμαι Ζακυνθία

— "Ενα ταξιδάκι ως την Ρωσίαν τὸν χειμώνα, επιστρέφεις χωρίς μάτη και έτσι ήσυχαίσεις, τήν συμβουλεύει ό μικρότερος αδελφός τής... Εξάματι από του Γουόλντ Λαμυό

δία τὸ 1911, τὸ όποϊον είνε: Μπαρμπα- Γεώργος... 4.50 διά μίαν εξαμηνιαίαν συνδρομήν του... ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ [Όδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνακοινείται, άν δέν συνοδεύεται από τὸ δικαιώματὸς φρ. 1, Τὰ εγκρινόμενα ή άνακοινόμενα ισχύουν μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1911... ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ Μικρὰ Μυστικά επιθυμοῦν ν' ανταλλάξουν: "Η Δούκισσα τοῦ Δάντου... "Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ" Αθήναι, 38, όδὸς Ευριπίδου τήν 14ην Δεκεμβρίου 1910 ΔΕΝ άμφιβάλλω, Δωτηρόν Όθρανέ, ότι άπέκτησα ένω ακόμη άληθινόν και ασωτόν φίλον... Περαχτή Νεραιδούλα, αυτά τὰ φυλλάδια ποῦ έκίνησες, σοῦ τὰ έστειλα και πάλιν διά τρίτην φοράν... Όχι, Ποθητή Κωνσταντινούπολις, όσα ψευδώνυμα και άν έγης, μόνον με τὸ έν είμπορείς νά λάβης μέρος εις τὸν ίδιον διαγωνισμόν...

Η Έξαιρετική Κλήρωσις Έγεινε και θά δημοσιευή πρόσχαίς: "Η Α' τακτική Κλήρωσις θά γίνη τήν 15 Ιανουαρίου, φροντίσατε λοιπόν νάνανέωσετε έγκαίρως τήν συνδρομήν σας διά νά λάβετε μέρος...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. δέν εύκαιρὸ νά σās όμιλήσω σήμεραν. Καί αι Έγκρίσεις αυτής τής έδοράδος θά δημοσιευθοῦν εις τὸ προσεχές... ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ [Όδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνακοινείται, άν δέν συνοδεύεται από τὸ δικαιώματὸς φρ. 1, Τὰ εγκρινόμενα ή άνακοινόμενα ισχύουν μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1911... ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ Μικρὰ Μυστικά επιθυμοῦν ν' ανταλλάξουν: "Η Δούκισσα τοῦ Δάντου... "Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους... Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά τήν 14 Δεκεμβρίου, θάπαντήσω εις τὸ προσεχές.

